

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa Z. K. i K. B.

przeciwko Gminie R.

o zobowiązanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lipca 2010 r.,

zażalenia strony pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego zawarte w wyroku z dnia 23 lutego 2010 r., sygn. akt VI ACa (...), w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem zawartym w punkcie II wyroku z dnia 23 lutego 2010 r. Sąd Apelacyjny orzekł o nieobciążaniu powódek na rzecz pozwanej kosztami postępowania apelacyjnego. Sąd Apelacyjny zastosował art. 102 k.p.c., gdyż miał na względzie charakter sporu zaistniałego między stronami, a także okoliczność, że obie powódki są emerytkami.

W zażaleniu na to postanowienie strona pozwana wniosła o zmianę rozstrzygnięcia i zasądzenie na jej rzecz kwoty 5.400 złotych lub o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie Sądowi drugiej instancji sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przepis art. 102 k.p.c., zastosowany przez Sąd Apelacyjny w związku z art. 391 § 1 k.p.c., ma charakter dyskrejonalny. Wprawdzie kwestia trafności jego zastosowania, co do zasady, może być objęta kontrolą Sądu wyższego rzędu, niemniej jednak ewentualna zmiana zaskarżonego orzeczenia o kosztach powinna być jednak w takim wypadku wyjątkowa. Sąd Najwyższy nie dopatrywał się w okolicznościach sprawy sytuacji wyjątkowej, wymagającej jego ingerencji, dlatego też należało orzec, jak w sentencji (art. 386 § 1 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 397 § 2 k.p.c.).